

KARTA PRZEDMIOTU

Kod przedmiotu	IC.MK212	Nazwa przedmiotu	w j. polskim	Obliczeniowa mechanika płynów
			w j. angielskim	Computational Fluid Dynamics
Jednostka prowadząca przedmiot			Wydział Inżynierii Chemicznej i Procesowej	
Osoba odpowiedzialna za moduł/przedmiot			dr hab. inż. Łukasz Makowski, dr inż. Leszek Rudniak	
Kierunek studiów	Inżynieria chemiczna i procesowa		Forma studiów	stacjonarne
Profil/poziom kształcenia	ogólnoakademicki II stopień (studia magisterskie)		Nominalny semestr studiów	2
Specjalność	Inżynieria Procesów Przemysłowych – Bioinżynieria – Inżynieria Procesów Ochrony Środowiska			
Forma zajęć/ liczba godzin	Wykład	Ćwiczenia audytoryjne	Ćwiczenia projektowe	Laboratorium
	30	-	-	30
Status zajęć/grupa	obowiązkowe/podstawowe		Liczba punktów ECTS	5
Język zajęć	polSKI	Poziom przedmiotu	zaawansowany	

I. Wymagania wstępne i dodatkowe

I.1	Zdany egzamin z Mechaniki Płynów (IC.MK112).
-----	--

II. Cele przedmiotu

II.1	Nabywanie wiedzy na temat obliczeniowych analiz przepływów.
II.2	Nabywanie umiejętności związanych z wykorzystaniem kodu numerycznego do symulacji prostych procesów inżynierii chemicznej i procesowej
II.3	Uzyskanie przez studenta podstawowej wiedzy z zakresu numerycznej symulacji transportu pędu, energii i masy oraz praktycznego rozwiązywania w/w zagadnień z wykorzystaniem solvera CFD.

III. Treści programowe przedmiotu (oddzielnie dla każdej formy zajęć)

III.1. Wykład

Lp.	Treść	Liczba godz.
1.	Wprowadzenie - zalety stosowania analiz CFD, CFD jako narzędzie projektowe, obszary zastosowań CFD w inżynierii chemicznej i procesowej.	3
2.	Pakiety komercyjne CFD: typy pakietów, cechy charakterystyczne i użytkowe, wymagania hardware'owe, przewidywane kierunki rozwoju	3
3.	Numeryczne metody rozwiązywania równań bilansu transportu, Solvery bazujące na metodzie objętości skończonej.	5
4.	Podstawowe etapy procesu analizy numerycznej – konstruowanie siatek numerycznych, warunki brzegowe, rozwiązania numeryczne, błędy dyskretyzacji, błędy użytkownika, interpretacja wyników obliczeń.	5
5.	Modele szczegółowe CFD: przepływy burzliwe, płyny nienewtonowskie, media porowate, przepływy płynów dwufazowych, przepływy płynów z jednoczesną reakcją chemiczną, promieniowanie.	9
6.	Prezentacja wybranych zastosowań CFD w procesach inżynierii chemicznej: filtracja, krystalizacja, mieszanie, mikro- i nano-procesy, pompy, precypitacja, reaktory chemiczne i biochemiczne, suszenie, symulacje wielkowirowe, układy ciec-ciecz i ciec-ciało stałe, układy gaz-ciało stałe, układy gaz-ciecz, wymienniki ciepła.	5

III.4. Laboratorium		
Lp.	Treść	Liczba godz.
1.	Wprowadzenie do laboratorium. Omówienie podstawowych etapów procesu analizy numerycznej. Zapoznanie z pakietem Ansys CFD.	2
2.	Przegląd współczesnych metod numerycznych mechaniki płynów i wymiany ciepła – Metoda Objętości Kontrolnych (MOK), Metoda Elementów Skończonych (MES).	2
3.	Przygotowanie modelu i zasady tworzenia siatek numerycznych. Omówienie metod dyskretyzacji przestrzennej i czasowej.	4
4.	Omówienie różnych typów warunków brzegowych i początkowych.	4
5.	Schematy różnicowe dla równań różniczkowych cząstkowych oraz ich stabilność. Wybór metod numerycznych w celu uzyskania zbieżności obliczeń.	4
6.	Analiza modelu numerycznego – zgodność, stabilność, zbieżność rezultatów. Ocena dokładności wyników w zależności od jakości zastosowanej siatki numerycznej. Obróbka i interpretacja wyników.	4
7.	Omówienie walidacji i weryfikacji uzyskiwanych wyników numerycznych. Analiza błędów numerycznych.	4
8.	Indywidualny projekt obliczeniowy dotyczący wykorzystania obliczeniowej mechaniki płynów w procesach inżynierii chemicznej i procesowej, takich jak: filtracja, krystalizacja, mieszanie, mikro- i nano-procesy, pompy, precypitacja, reaktory chemiczne i biochemiczne, suszenie, układy ciecz-ciecz i ciecz-ciało stałe, układy gaz-ciało stałe, układy gaz-ciecz, wymienniki ciepła.	6

IV. Wykaz osiągniętych efektów kształcenia				
Rodzaj efektu	Odniesienie do efektu:		Opis efektu kształcenia	kod
	dla kierunku	dla obszaru		
W	K_W01 K_W02 K_W07	T2A_W01 T2A_W07 T2A_W03 T2A_W04	Student rozszerza swoją wiedzę o praktyczne zastosowania metod rozwiązywania równań różniczkowych. Umie prawidłowo zdefiniować warunki brzegowe i początkowe tych równań.	W1
U	K_U11	T2A_U09	Student potrafi symulować przebieg wybranych procesów inżynierii chemicznej i procesowej (w tym zjawisk przenoszenia pędu, masy i energii) z wykorzystaniem obliczeniowej mechaniki płynów.	U1
U	K_U07	T2A_U09	Student potrafi formułować zasady budowy modeli numerycznych na potrzeby wspomagania prac inżynierskich w aplikacjach inżynierii chemicznej i procesowej.	U2
U	K_U07	T2A_U09	Student potrafi wykorzysta obliczeniową mechanikę płynów do modelowania pracy reaktorów chemicznych i biochemicznych. Zapoznał się z prawidłową walidacją i weryfikacją rezultatów obliczeń numerycznych.	U3
KS	K_K02 K_K04	T2A_K03 T2A_K06	Student posiada umiejętność pracy w grupie, wymiany poglądów oraz rozdzielania zadań dotyczących wspólnego projektu. Posiada również świadomość odpowiedzialności za pracę własną oraz za zbiorowo realizowane zadania.	KS1

*) Rodzaje efektów: W- wiedza, U- umiejętności, KS – kompetencje społeczne

V. Metody weryfikacji efektów kształcenia							
Efekt	Forma weryfikacji						
	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Zaliczenie pisemne	Kolokwia	Prace domowe	Referat/ sprawozdanie	Dyskusja/ seminarium
W1		X		X			
U1		X		X			
U2				X			
U3		X		X			
KS1						X	X

VI. Literatura

Podstawowa

1. J. H. Ferziger, M. Perić, Computational methods for fluid dynamics, 1996.
2. J. D. Anderson, Computational fluid dynamics, 1995.
2. Z. Jaworski, Numeryczna mechanika płynów w inżynierii chemicznej i procesowej, 2005.

Uzupełniająca

1. T. J. Chung, Computational fluid dynamics, 2002.
2. W. Prosnak, Wprowadzenie do numerycznej mechaniki płynów, 1993.
3. C. A. J. Fletcher, Computational techniques for fluid dynamics, 2002.

VII. Nakład pracy studenta

Lp.	Treść	Liczba godz.
1.	Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim wynikające z planu studiów	60
2.	Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim w ramach konsultacji	10
3.	Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim w ramach zaliczeń i egzaminów	5
4.	Przygotowanie do zajęć (studiowanie literatury, odrabianie prac domowych itp.)	15
5.	Zbieranie informacji, opracowanie wyników	5
6.	Przygotowanie sprawozdania, prezentacji, raportu, dyskusji	30
7.	Nauka samodzielna – przygotowanie do zaliczenia/kolokwium/egzaminu	20
Sumaryczne obciążenie studenta pracą		145 godz.
Łączna liczba punktów ECTS		5
Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć		
a) wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów		2,5
b) o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych, warsztatowych i projektowych		3
Liczba punktów ECTS w ramach zajęć z zakresu nauk podstawowych		5